

Svar:

I 1971 har de autoriserede ægpakkerier ved den foreskrevne kvalitetssortering af de modtagne æg frasorteret ca. 13 pct., der ikke opfyldte betingelserne for at sælges som prima æg.

Ifølge definitionen i bekendtgørelsen om forhandling og udførsel af æg skal prima æg være rene med normal skal uden brud. De må ikke være vasket eller på anden måde rengjort eller underkastet anden behandling, og de skal ved gennemlysning have et klart udseende med en kun svagt synlig blomme, ligesom luftblæren skal være normal.

Størstedelen af de frasorterede æg er sekunda æg — bl. a. æg med unormal form, skal eller luftblære, snavsede æg eller æg, der er vasket eller rengjort på anden måde, samt knækæg. Sekunda æg og knækæg kan ikke anses for uegnede til almindeligt forbrug i husholdningerne. De må ikke eksporteres, men salg en detail på hjemmemarkedet er i princippet tilladt, når de mærkes som sekunda æg og knækæg. I praksis finder sådant salg imidlertid kun sted i meget begrænset omfang, og afsætning sker derfor fortrinsvis til levnedsmiddelindustrien, bagerier m. v.

En lille del af de frasorterede æg er forværvede æg, der er uegnet til menneskeføde og skal destrueres.

Ad IV. forslag til lov om ændring af lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

Spørgsmål 1:

Hvilke veterinære krav agter landbrugsministeren at stille ved indførsel og eventuel genudførsel her fra landet af slagtet fjerkræ, jfr. § 7?

Svar:

Ved Danmarks forventede tilslutning til De europæiske Fællesskaber får det af Fællesskaberne udstedte rådsdirektiv (71/118) af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige spørgsmål vedrørende handel med fersk fjerkrækød, der for de nuværende medlemslande træder i kraft den 8. marts 1973, gyldighed her i landet den 1. juli 1973.

Artikel 3 og 8 i rådsdirektivet omhandler

de generelle indførselsbestemmelser, der til den tid skal gælde for indførsel fra andre medlemslande.

Artikel 6, litra b og c, i rådsdirektivet giver medlemslandene adgang til at stille særlige levnedsmiddelhygiejniske bestemmelser, og landbrugsministeriet agter af vedkommende EF-eksportland at kræve dokumentation for, at landets lovmæssige bestemmelser og kontrollen med disses gennemførelse på de omhandlede områder yder konsumenterne samme grad af beskyttelse, som dansk produceret fjerkræ frembyder.

Endvidere giver direktivets artikel 11, stk. 2, mulighed for over for andre EF-lande at nedlægge forbud mod indførsel af sygdomsmæssige grunde.

Det er landbrugsministeriets opfattelse at den aktuelle situation med hensyn til smitsomme fjerkræsygdomme, først og fremmest Newcastle disease, er så ugunstig, at indførselsforbud bør gøres gældende for størstedelen af hele det kommende EF-område.

En aktuel specifikation af lande eller regioner vil i nogen grad være hypotetisk, da situationen kan ændres væsentligt i løbet af et år; og såfremt der bliver afholdt en veterinær konference mellem medlemslandene inden 1. juli 1973, kan der herved indtræde ændringer i landbrugsministeriets holdning.

For indførsel af fjerkræ fra andre områder end EF-landene agtes forbudet i § 1 i bekendtgørelse nr. 37 af 4. februar 1966 om indførsel af fjerkræ i såvel levende som slagtet tilstand opretholdt.

For indførsel fra EF-lande med henblik på genudførsel til EF-området eller tredje-lande agtes der stillet krav om autorisation, da det uden en autorisationsordning vil blive umuligt ved genudførsel at bekræfte de i medfør af direktivet krævede sundheds-certifikater, samt at oplagring har fundet sted på autoriseret fjerkræslagteri eller frysehus.

Spørgsmål 2:

Kan § 2 opfattes således, at der ingen begrænsninger vil blive for producentsalg af fjerkræ i uåbnet stand direkte til forbruger?

Svar:

I rådsdirektivets artikel 3, stk. 4, er fastsat, at en producent „i enkelte tilfælde“ kan